

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **1. R., nar. X. bytom L., 2. Š. nar. X., bytom L.**, obaja zast. JUDr. M., proti žalovanému M. nar. X., bytom Z., zast. J., **o návrhu žalovaného na obnovu konania** vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 18Cb/960/00, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8. októbra 2007 č. k. 1Cb/2/2007-26, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcom 1. a 2. náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 8.10.2007 č. k. 1Cb/2/2007-26 rozhodol tak, že návrh na obnovu konania zamietol. V odôvodnení poukázal na ust. § 228 ods. 1 a § 230 ods. 1 O.s.p., z ktorých ustanovení je zrejmé, že napadnuteľnosť obnovou konania je časovo obmedzená. V niektorých prípadoch platí len 3-mesačná subjektívna lehota, v niektorých je táto lehota kombinovaná s 3-ročnou objektívnou lehotou. Pomer lehôt je ten, že i keď ešte neuplynula subjektívna lehota, návrh je podaný oneskorene, keď už uplynula objektívna lehota. Subjektívna lehota pre včasné podanie návrhu na obnovu konania je 3-mesačná a je potrebné zachovať ju vždy. Začína plynúť od okamihu, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa buď dozvedel o dôvode obnovy, alebo od tej doby, keď tento dôvod mohol uplatniť. Dôvody uvedené v § 228 ods. 1 písm. a/ a b/ nebudú včas uplatnené, pokiaľ uplynula objektívna 3-ročná lehota. Táto beží nezávisle na tom, či sa ten, kto obnovu navrhol, o dôvode obnovy dozvedel, alebo ho mohol uplatniť. Počiatok tejto lehoty je daný právoplatnosťou rozsudku. Objektívna 3-ročná lehota neplatí pri dôvodoch uvedených v § 230 ods. 2 O.s.p. Návrh na obnovu konania zo strany žalovaného je zo dňa 7.6.2007, došlý Krajskému súdu v Košiciach dňa 11.6.2007. Z obsahu podania návrhu na obnovu konania je zrejmé, že jej

navrhovateľ má za to, že existuje dôvod uvedený v § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., teda, že sú tu nové skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ktoré môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pre tento dôvod platí 3-ročná objektívna lehota, ktorá začala plynúť dňom 4.5.2001 (deň právoplatnosti rozsudku) a uplynula dňa 4.5.2004, čo bol teda posledný deň, kedy by bol návrh na obnovu konania uplatnený včas. Z uvedeného dôvodu, keďže ide o lehotu zákonnú, ktorej navrátenie nie je prípustné (§ 230 ods. 3 O.s.p.), súd návrh zamietol.

Proti uzneseniu sa odvolal žalovaný a žiadal jeho zrušenie. Namietal porušenie jeho základných práv a slobôd, tiež ústavných práv. Zotrval na všetkých dôvodoch, uvedených v návrhu na obnovu konania, ktoré uplatňuje ako dôvody porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie a rozhodnutie veci. Tieto dopĺňa o nové skutočnosti, a to, že mu bolo súdom prvého stupňa priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, čím mu vzniklo právo na právnu pomoc v zmysle § 30. Súd ho nepoučil a ani mu neposkytol poučenie o tomto jeho práve tak, ako to predpokladá ust. § 30, čím mu sťažil a znemožnil riadne a účinné uplatnenie jeho práva, a to aj vo vzťahu podať odvolanie. Takéto porušenie základných práv, ktoré už nemožno odstrániť, pretože o veci bolo rozhodnuté, je dôvodom na zrušenie uznesenia, a to z dôvodu príčinnej súvislosti procesného pochybenia. Trvá na tom, že prvýkrát svoje právo mohol uplatniť dňa 21.5.2007. Pretože mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nikdy dovtedy nemohol svoje právo uplatniť ani brániť. Navrhuje preto napadnuté uznesenie zrušiť a jeho návrhu na obnovu konania vyhovieť.

Žalobcovia 1. a 2. vo svojom stanovisku k odvolaniu uviedli, že voči žalovanému sú vedené viaceré exekučné konania, v ktorých nie je možné uspokojiť veriteľov. Žalovaný v odvolaní sám konštatuje, že zásielky riadne nepreberal. Jeho požiadavka, aby mu súd predvolania doručoval obyčajnou listovou zásielkou, je v rozpore s právnou úpravou. Majú za to, že Krajský súd v Košiciach v konaní 18 Cb 960/00 riadne zistil skutkový stav a o predmete sporu rozhodol správne. Tieto skutočnosti sú však pre rozhodovanie o návrhu na obnovu konania právne irelevantné, nakoľko súd prvého stupňa zdôvodnil, prečo návrhu žalovaného na obnovu konania nie je možné vyhovieť, a žalobcovia 1. a 2. navrhujú, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. a/, f/ O.s.p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie bolo podané oneskorene.

V zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. sa odvolanie podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia.

Podľa § 47 ods. 1 O.s.p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p., ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Pri doručovaní odvolaním napadnutého uznesenia tak, ako to vyplýva z návratky doručovanej zásielky, žalovaný nebol dňa 18.10.2007 zastihnutý. Taktiež nový pokus o doručenie dňa 19.10.2007 bol bezvýsledný, a preto písomnosť bola v tento deň uložená na pošte. Keďže žalovaný si zásielku do troch dní neprevzal, za deň doručenia zásielky sa tak považuje 22. október 2007. Následný deň, kedy žalovaný zásielku fakticky prevzal, je už z hľadiska zákonnej fikcie doručenia zásielky, irelevantný.

Žalovaný proti uzneseniu podal odvolanie 20.11.2007. Nakoľko posledným dňom lehoty pre podanie odvolania bol 6. november 2007, je zrejmé, že žalovaný podal odvolanie oneskorene. Zdravotné obtiaže, na ktoré žalovaný poukazuje v podaní z 3.3.2008 v súvislosti s podaním odvolania, sú z hľadiska času podania odvolania právne irelevantné, nakoľko sa vzťahujú až na následné časové obdobie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ich náhradu v odvolacom konaní úspešným žalobcom 1. a 2. nepriznal, keďže si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 6. augusta 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu